

Divadlo | Report

Svátky současného divadla

Martina Pavlunová

Jaký byl letošní mezinárodní festival Divadelní Flora? Činoherní i taneční, rozmanitý, deštivý a od spuštění předprodeje takřka vyprodaný. Ředitel festivalu Petr Nerušil i hlavní organizátor – občanské sdružení Divadlo Konvikt mohou být spokojeni.

Foto: Lukáš Horký

Rakouský skladatel Rupert Huber spolu s VJ s ROTS oblékli Konvikt do fascinujících tónů a barev. Architekti zase do jemného designu korálků v předsálí Divadla K3 i v průchodu na parkán. Nové šapitó praskalo ve švech na premiéře SKUTRŮ i při improvizacích VOSTO5 či rozverně shakespearovské loutkotrilogii Jiřího Jelínka. V družné atmosféře pak návštěvníci v teple stanu zůstávali na dýdžejské sety.

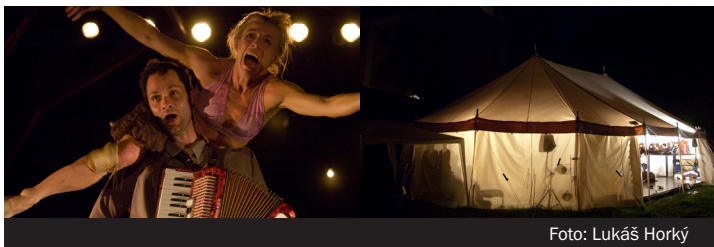

Foto: Lukáš Horký

Téma „nová klasika“ korespondovalo spíše s velkými inscenacemi uvedenými v druhé půli festivalu v Moravském divadle. Z nich obzvláště Pitínského hororová interpretace Máchových *Cikánů* a Špinarův kontroverzní *Vojcek* klasiku pro současnost znovuobjevili. A Mikulášek s *Divokou kachnou* a *Hamletem* opět dobyl Olomouc. Naopak domácí *Muži ve zbrani* v sousedství špičkových inscenací nepřesvědčili.

Vedle šesti avizovaných premiér si malý divadelní debut odbylo dvanáct olomouckých volejbalistek, jež figurovalo v performanci německého tanečníka Stefana Drehera. Atrium Konviktu se proměnilo v tělocvičnu se sítí, nad kterou se v kompozici vznášely červené balóny. Designéři festivalu totiž kvůli počasí upustili od záměru umístit je na nádvoří a ponechali je v atriu. Kouzlo nechtěného tak prostoupilo organizačně bravurně zvládnutý jedenáctidenní maratón.

Tanečnímu programu vévodila švédská choreografka Charlotta Öfverholm, jež si podmanila nejen diváky tancem protřelé. Stejně tak nizozemská formace Random Collision. Zpoplatnění dosavadního off programu, tj. většiny produkcí na Konviktu, se návštěvností nedotklo. Vstupné bylo víc než symbolické, uvážíme-li, že Huber nebo američtí Apse patří k světovým hvězdám svého žánru. To se ovšem v Olomouci těžko docení – větší ohlas tak měli osvědčení Midi Lidi nebo Kazety.

Jedenáct tisíc návštěvníků shlédlo na sedmdesát produkcí činoherních, tanečních, filmových nebo hudebních. Pestrá a objevná dramaturgie rostoucího festivalu kvitovaná diváckým zájmem dokazuje, že Divadelní Flora není okrajovou záležitostí hrstky intelektuálů a mělo by se jí dostat adekvátní pozornosti.